

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΟΡΓΚΑΝ, Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ

Ο ανταγωνισμός για την θαλασσοκρατία. Ένας άμισθολικός πόλεμος μεταξύ των κυρσάρων. Τα κατεδάφματα του Μόργκαν. Οι θρυλικί θησαυροί του Παναμά. Ένα παράτολμο σχέδιο. Η επίδραση των πειρατών. Η αρχή και η λήξη. Όπου οι θησαυροί γίνονται άφαντοι. Το μυστικό των κληρικών. Το τέλος του Μόργκαν, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ένας απ' τους τρομερότερους και άγριότερους πειρατές του 17ου αιώνα, ήταν και ο Άγγλος Έρρικος Μόργκαν, ο κορσάρος, ο οποίος επί είκοσι πέντε διάφορα χρόνια ανέπλετο τον τρομό στα πληρώματα των εμπορικών πλοίων που διερχόταν τον Ατλαντικό και σ' αυτά ακόμη τα πολεμικά πλοία της Γαλλίας και της Ιταλίας.

Ήταν τότε η εποχή που η Ισπανία, η Γαλλία και η Άγγλία βρισκόταναν σε άγριο και άμειλιτο ανταγωνισμό για τη θαλασσοκρατία και για την απόκτηση περισσότερων κτήσεων στην Αμερικανική Ήπειρο. Στον ανταγωνισμό αυτόν πρωτοστάτησαν κυρίως οι κορσάροι των τριών αυτών χωρών, οι οποίοι αλληλοκατεδίωκαντο κι άλληλοξέονταντο με μοναδική απανθρωπία και άγριότητα, επειδή ήσαν υπό σφοδρόνδυνο και υπό καλοί θαλάσσιους.

Απ' όλους τους Άγγλους κορσάρους, ο πιο τολμηρός κι ο πιο άγριος, ήταν ο Έρρικος Μόργκαν. Τα πληρώματά του ο Μόργκαν τα είχε ναυτολοήσει απ' όλα τα λιμάνια της βορείου Εξωτής, διαλέγοντας με προσοχή τους πιο αιματωμένους και τους πιο σκληρούς ναύτες που βρισκόταναν στην Άγγλία, στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στη Σουηδία και στη Νορβηγία. Με αυτούς δε έκανε επιδρομές τόσο τρομακτικές, ώστε οι άλλοι συναδέλφοί του ούτε να τις σκεφθούν καν δεν έτολιόσαν.

Η μεγαλύτερη όμως και η τολμηρότερη επιχείρησή του ήταν η κατάληψη κι η λεηλοσία του Παναμά, της πλουσιότερης Ισπανικής πόλεως της Αμερικής. Ο Μόργκαν είχε μάθει, ότι στον Παναμά είχαν συσσωρευθεί από τους Ισπανούς άποικους και προ πάντων από τους καθολικούς κληρικούς, θησαυροί αμύθητοι. Σκέφτηκε λοιπόν ότι, αν κατάφερε να τους βάλει στο χέρι, θα γινόταν ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου και θα μπορούσε να ναυπηγήσει τον μεγαλύτερο και ισχυρότερο πειρατικό στόλο της ήπειρου. Έτσι θα ήτα παντοδύναμος, ισχυρότερος και απ' αυτούς ακόμη τους βασιλείς.

Πριν όμως εφαρμόσει το τουμυρο σχέδιό του, αποφάσισε να βεβαιωθεί αν ύπαρχαν πράγματι τόσο μεγάλοι θησαυροί στον Παναμά. Μεταμφίσησε λοιπόν σε εμπόρο και με πλαστό όνομα πήγε στον Παναμά, όπου από την πρώτη στιγμή θαμτώθηκε με τη χιούδα και με τα πλούτη που είχε εκεί.

Πραγματικά οι θησαυροί του Παναμά ήσαν μοναδικό στον κόσμο. Ο Μητροπολιτικός του ναός είχε έφτά μεγάλες τεράστιες καμπίνες, καμινόμενες διάφορες από άσημη! Μέσα στην εκκλησία το θησαυροί ήταν διάφορα από χρυσάρι! Ο άρχιεπίσκοπος, οι κληρικοί και οι προύχοντες της πόλεως έφραγαν δε πύλες και με μαζωκτοίονα ολόχρονα κι' έφραγαν με ποτήρια έπισης διάφορα!

Ο Μόργκαν, αφού καταπαισε καλά το έδαφος και κατέστρωσε το σχέδιό της έπιταρείας του, έφραγε από τον Παναμά κι' έγίφρισε στον όμο Σάγχο, όπου περιμέναν τα πέντε κορσάρικα πλοία του, με τους χίλιους διακόσιους άνδρες του. Σημείωρεσε γρήγορα—γρήγορα τις προετοιμασίες του, εφωδίστηρε με άφθονα τρόφιμα και πολεμικά υφάδια κι' έξεκίνησε. Ο στόλιόσος του έπλενε τρεις μέρες μέσα στη διάφορα του Παναμά κι' έπειτα άρχισε σ' έναν όμο. Εκεί ο Μόργκαν άφραγε ένατό από τους άνδρες του έναντι από πλοία για να τα φιλάνε, κι' αυτός, με τους ύπολοιπους, άποδίστηρε και ξεκίνησε, άνάμεσα από ένα παρθένο όσος, προς την διεύθυνση της πόλεως του χουσό. Έπειτα από πέντε ήμερών έξαιρητικά έπισηνη πορείας, οι πειρατά έφρασαν επί τέλους έμπρός στο τείχη της πόλεως του Παναμά. Με κατάληψη όμως είδαν εκεί παραταμένη στις έάλξεις του φρουρίου την Ισπανική φρουρά της πόλεως, γιατί οι κάτοικοι του Παναμά είχαν είδοκωθει για την έπιδραση και είχαν λάθει τα μέτρα τους.

Άλλα ο Μόργκαν δεν ήταν απ' τους ανθρώπους που ύποχωρούν έμπρός στα έπιδοκία. Γι' αυτό, χωρίς να χάνη καρδιά, έπολόρησε την πόλη.

Οι Ισπανοί, βλέποντας ότι η δύναμής του ήταν πολύ λιγώτερη απ' τη δική τους, αποφάσισαν να τον πολεμήσουν εκ του συστάθην για ν' απαλλάξουν όσο του δυνατόν γρηγορότερα απ' αυτόν. Έτσι, την αύρη της έπομένης ήμερας, η φρουρά του Παναμά βγήκε έξω απ' το φρούριο κι' έπετεθή έναντιόν των πειρατών του Μόργκαν. Οι άνδρες όμως

του πειρατού ήσαν γενναίοι κι' εμπειροπόλομοι. Εκτός όμως αυτού, η περιγραφές που τους είχε κάνει ο άρχηγός τους για τα πλούτη του Παναμά, είχαν έξάφρι τόσο το πολεμικό τους μένος, ώστε, μονοτύη ήσαν λιγώτεροι, απέκρωσαν με όρημ την έπιση των Ισπανών. Η μόχη που επακολούθησε τότε, ήταν άγρια, αιματηρή και σύντομη. Δεν έφράτησε ούτε μισή ώρα. Σποτώθησαν σ' αυτή διάκόσιο άνδρες του Μόργκαν και πάνω από έξακόσιους Ισπανούς, οι όποιοι, στο τέλος, άναγκάστησαν να ύποχωρήσουν μέσα στην τάχη. Οι πειρατά όμως τους έαυνηρήσαν και πήρασαν κι' αυτού στην πόλη. Και άρχισαν τότε μα άφρα σαργή και λεηλοσία.

Κατά διαταγή του Μόργκαν, οι πειρατά έφαζαν πρώτα απ' όλους τον άρχιεπίσκοπο και όλους τους κληρικούς του Παναμά. Με την σαργή όμως αυτή των κληρικών, ο κορσάρος έκανε κακό στον ίδιο τον έαυτό του. Γιατί οι κληρικοί, όταν είδαν πως οι Ισπανοί στρατιώτες είχαν άρχισει να ύποχωρούν, μάζεψαν καθε πολύτιμο που βρισκόταν στις εκκλησίες και στα σάτια τους και, μαζύ με τους θησαυρούς που τους παρέδωσαν οι προύχοντες για να τους φιλίσουν, τα έφρασαν όλα σε μέθος ασφάλει, που μόνο αυτού το ήξεραν. Το μέθος αυτό ήταν ένα τεχνικότο δίκτυο από ύπόγειες μυστικές στοές, με τις όποιες συγχωνόυσε η άρχιεπισκοπή με τον Μητροπολιτικό ναό και με τα κρηστήρα από τα δημόσια κτήρια της πόλεως. Χάρης σ' ένα εύφραστο μηχανισμό, οι είσοδοι των στοών αυτών έφράζοντο από βράχους και από τα νερά ενός γαυκισκού χερμαόρου. Κανείς άλλος δε έκτος από τους πατάδες της άρχιεπισκοπής, δεν ήξερε το μυστικό της λειτουργίας του μηχανισμού έκεινου.

Όταν ο Μόργκαν άρχισε να ψάχη στις εκκλησίες και στα χτήρια, χωρίς να βρούχη τους θησαυρούς, κατάλαθε ότι οι πατάδες τους είχαν κρηφή και έγινε έξω φρενός.

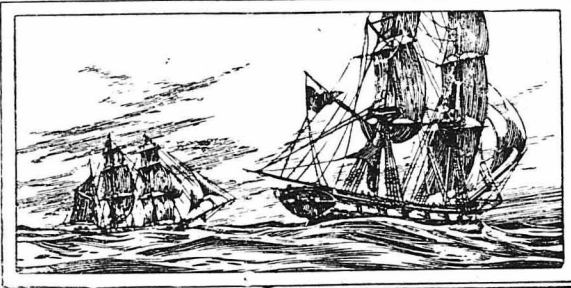
Έστειλε τότε να του φέρουν τους προύχοντες και τους ύπέβαλε σε φριχώδη μαρτύρια, για να του φανερώσουν που ήταν η κρηφή. Αυτοί όμως δεν ήξεραν και πέθαναν, βασανίζόμενοι μεροστά στον ανάλγητο πειρατή, ο όποιος, άντι να συγχινώθη, μάναζε όλοένα περισσότερο κι' κουβαλούσε διακόχ νέα θήματα για να τα ύποβάλει σε μαρτύρια. Έκαψε με προφύμενα σίδερα τα μορρά παιδιά μεροστά στις μητέρες του, για να τις άναγκάσει να μιλήσουν κι' έπειτα τις ύπέβαλε και τις έβιξε στο ίδιο βασανιστήριο. Έσφαζε άργά—άργά νέους έμψους στους πατέρες των, των όποιων έβρεχε το κορμί με ξεπατισμένο λάδι. Άλλά, παρ' όλα αυτά, δεν μπόρεσε να μάχη τίποτε.

Όλοι του έλεγαν, ότι το μυστικό το ήξεραν μόνο οι κληρικοί της άρχιεπισκοπής. Τότε κατάλαθε το σφάλμα που είχε κάνει, αφάροντας όλους τους πατάδες.

Στο τέλος, βλέποντας ότι δεν εύρισκε τους θησαυρούς, μάζεψε όσα πολύτιμα πράγματα βούρε, τα μετέφερε στα πλοία του κι' έφυγε απ' τον Παναμά. Έπειτα από λίγες μέρες έφρασε στο όρημητό του, το Σάγχο. Εκεί μοίρασε στους ανθρώπους του ένα μέρος των λαφύρων, κρατώντας για τον έαυτό του τη μεριδα του λέοντος.

Άλλα οι πειρατά του, δυσαρεστημένοι γιατί δεν είχαν βρει τους θησαυρούς που τους είχε ύποσχεθεί, έστασίωσαν έναντιόν του και ζήτησαν να του πάγουν και το μεριδί του. Πολλοί μάλιστα ήθελαν να τον σκοτώσουν. Ότσοσ ο Μόργκαν, με τη βοήθεια μερικών έμπιστων του, κατόρθωσε να δρατετεύση και να φτάση στη Ζαμάικα, χωρίς να έχη ούτε ένα πολύτιμο πράγμα από αυτά που είχε πάρει απ' τον Παναμά, γιατί στο όρομο άναγκάστηκε να τα μοιράση στους έμπιστους του που του έφρασαν τη ζωή.

Εύτηχώς γι' αυτόν, ο βασιλεύς της Άγγλίας, εις αντάλλαγμα των ύπηρεσιών που είχε προσφέρει τόσα χρόνια στη χώρα του, τον διώρισε κυβερνήτη της νήσου Ζαμάικας και έτσι ο κορσάρος μπόρεσε να ζήση καλή το ύπόλοιπο της ζωής του ήσυχά και άνετα.

ματισμένο λάδι. Άλλά, παρ' όλα αυτά, δεν μπόρεσε να μάχη τίποτε. Όλοι του έλεγαν, ότι το μυστικό το ήξεραν μόνο οι κληρικοί της άρχιεπισκοπής. Τότε κατάλαθε το σφάλμα που είχε κάνει, αφάροντας όλους τους πατάδες.

Στο τέλος, βλέποντας ότι δεν εύρισκε τους θησαυρούς, μάζεψε όσα πολύτιμα πράγματα βούρε, τα μετέφερε στα πλοία του κι' έφυγε απ' τον Παναμά. Έπειτα από λίγες μέρες έφρασε στο όρημητό του, το Σάγχο. Εκεί μοίρασε στους ανθρώπους του ένα μέρος των λαφύρων, κρατώντας για τον έαυτό του τη μεριδα του λέοντος.

Άλλα οι πειρατά του, δυσαρεστημένοι γιατί δεν είχαν βρει τους θησαυρούς που τους είχε ύποσχεθεί, έστασίωσαν έναντιόν του και ζήτησαν να του πάγουν και το μεριδί του. Πολλοί μάλιστα ήθελαν να τον σκοτώσουν. Ότσοσ ο Μόργκαν, με τη βοήθεια μερικών έμπιστων του, κατόρθωσε να δρατετεύση και να φτάση στη Ζαμάικα, χωρίς να έχη ούτε ένα πολύτιμο πράγμα από αυτά που είχε πάρει απ' τον Παναμά, γιατί στο όρομο άναγκάστηκε να τα μοιράση στους έμπιστους του που του έφρασαν τη ζωή.

Εύτηχώς γι' αυτόν, ο βασιλεύς της Άγγλίας, εις αντάλλαγμα των ύπηρεσιών που είχε προσφέρει τόσα χρόνια στη χώρα του, τον διώρισε κυβερνήτη της νήσου Ζαμάικας και έτσι ο κορσάρος μπόρεσε να ζήση καλή το ύπόλοιπο της ζωής του ήσυχά και άνετα.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Χάιρε, παμτώθη γιάλε, που μάτια τώρα μάς καλεί
τά μάτια πίσω στρέφοντας μά μαγευμένη σου άκρη.
Ό, πώς λησιονήφραμε παίζοντας άφρονα οι τρελλοί
και πώς βρεθήκαμε έξαφρα μέσ' σποί πελάτου τα μάχη.
M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ